

з) за да ся избавиме отъ всякъ скорбь, гнѣвъ и нужду, нека ся помолиме Господу.

Но понеже всичко това подаръ-тъ на Божіѣ-тъ благодать и дързновение къмъ моленіе и молитвъ на молящій-тъ ся и нейно достиганье — и всичко това зависи отъ милость Божіѣ, и сега както и отнапрежъ при Адамъ-тъ и праотцы-тъ, то ето това и изражава въ послѣдне-то прошеніе на ектеніѣ отъ диаконъ-тъ: „заступи, спаси, помилуй и сохрани насъ, Боже, Твоею благодатию“. На всёкое отъ тія прошенія пѣвцы-тъ, а въ древно-то время и всички, колкото сѣ ся молили въ храмъ-тъ, отвѣщали и отвѣщавжтъ: „Господи помилуй“, това израженіе е молитвенно въздыханіе на всичкій-тъ падналъ человѣческій родъ.

По съвършеніе-то на Ектеніѣ-тъ священникъ-тъ, исповѣдайки Божіе-то всемогущество и благодать, и восхваляйки святаѣ Троицѣ, произноси възгласъ: „за что то на Тебѣ е прилична всѣкаква слава, честь и поклоненіе Отцу и Сыну и Святому Духу нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ“.

За что ся произноси подиръ възгласъ-тъ «Блаженъ мужъ»?

Подиръ священническій-тъ възгласъ обыкновенно ся произноsjтъ стихове-тъ: 1-й „Блаженъ мужъ, иже не иде на совѣтъ нечестивыхъ“; 2-й „путь нечестивыхъ погибнетъ“ и проч.

Въ тія стихове излагажтъся двѣ мысли: първо: изображавася Адамово-то раскаяніе за грѣхъ-тъ, Адамово-то сожалѣніе за изгубенный-тъ рай (Псал. 1, 1); второ: отъ Адамовы-тъ уста предлагася поученіе на потомство-то за всецѣло послушаніе на Божіѣ-тъ волѣ (Псал. 2, 1). Прародитель-тъ нашъ презъ собственный-тъ свой горкій опытъ разбралъ, каквы несчастія и бѣдствія навлеклъ на себе си и на всичко-то си потомство, кога онъ послушалъ лошавый-тъ дьявольскій совѣтъ (Псал. 1, 4—6). За това, като предава свои-тъ мысли и чувствованія на потомство-то си, увѣщава го да работе на Господа Бога со страхъ и трепетъ (Псал. 2, 11), и да ся надѣе (Псал. 2, 12), единственно само на Бога, кой-то ще избави насъ, ще подари намъ небесно блаженство (Псал. 3, 9), ако ній ся обрнеме къмъ Него со всичко сърдце, вѣрж и молитвъ и ще исполняваме послушливо святой-тъ Неговъ законъ (Псал. 1, 1—3).

Всѣкій стихъ свършавася съ ангельско славословіе „аллилуйа“, кое-то значи въ преводъ отъ еврейскій-тъ языкъ: „хвалите Бога“.